

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI és VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések főlvétetnek a egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatásában, Schön Adolf könyvkereskedésében, Hay Sándor dohánytözsdejében, valamint hirdetések a nyiltéri közlemények ugy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

ELŐFIZETÉSI DJ.	
helyben a hához fordítva:	
Egész évre	8 ft.
Fel évre	4 " " " "
Negyed évre	2 " " " "
Videkre postán küldve:	
Egész évre	9 ft. — kr.
Fel évre	4 " 50 kr.
Negyed évre	2 " 25 kr.
Néplaitóknak helyben:	
Egész évre	6 ft. — kr.
Fel évre	3 " — " "
Negyed évre	1 " 50 "
Néplaitóknak vidéken:	
Egész évre	7 ft. — kr.
Fel évre	3 " 50 "
Negyed évre	1 " 75 "

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal:
Sötét- s esendes-utca sarkán, Hofeneder-féle házban, havá minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előfizetések és hirdetések is küldendők.
 Bérmentelen levélkénem fogadtatnak el. Kéziratok nem adának vissza.
 Szerkesztővel értekezhetni: d. e. 11 óráltól 12-ig és d. u. 3-tól 5 óráig.

„Ügyvédi Egylet“ Zomborban.

Az életrevaló eszme, melyért már megszületése első stádiumában tiszta szívübl üdvözölték a zombori kir. törvényszék területén levő ügyveideinket — immáron tetest öltött s f. hó 5-én ~~Vidéki~~ akár egyleti elnök e minden emphasis nélküli szép szavakkal kezdé elnöki beszédét: „a zombori Ügyvédi Egylet megalakult” . . .

Legyen szabad a sajtónak is egyszerű szavakkal tolmácsolni üdvözletét ez új tarsadalmi faktornak, mely szokatlanul minden más tarsulási intézménnyel ugyszólván ellentétben, nem-csupán önmagáért van, de van azok-ért is, a kik vele érdekközösségben nem állanak, magáért a nagy közönségért is. Az Ügyvédi Egylet — ha ugyan föladata magaslatán fog állani, — miként az egyes ügyvéd — csak-hogy nagyobb körben s nagyobb vonásokban, — az igazságügyet fogja szolgáltani.

Ha csak ennyit mondanánk ezen ifju egylet jövőjéről, — már egyszerűsmind bebizonyítottuk volna üdvös voltát.

A magyar igazság-ügy talán még Ulásló ideje alatt se súlyedtt annyira ala, mint Pauller alatt. Meseszérl dolgok esnek meg a bíróságoknál, ügyvédeknek s már mindennapi élet az, hogy „manap legjobb alperesnek lenni!”

Hogy a lesúlyedtt magyar igazság-ügyet ezen ügyvédi egylet nem fogja fölemelni, hogy csak egy porszemecske az, melylyel a jog és igazságügy mérlegét alább billenteni igyekszik, szent igaz! de járulunk hozzá éppér azért valamennyien, üdvözöljük, támogassuk, mert ha egyszer illy irányban fog megindulni a magyar tarsadalom, akkor azt — a mit egy ily kisebbbűzrű ügyvédi egylet el nem érhet, a tarsadalom igemís el fogja érni s a magyar igazságügy azon magas niveaun fog állani, melyhez méltó.

Az Ügyvédi Egylet célja természetleg, — az egyesülést adta nagyobb erővel felelni meg hivatásának, melylyel Themis szolgálatába állott. A hol hiányt lát, egyesült erővel pótolni, — a hol visszaélést lát, egyesült erővel megtorolni, a hol saját reputációjának akár ügyvéd, akár bíró, akár hatóság általi megsértését látja, egyesült erővel állani ellent annak, hogy semmivé tessenek.

Ez s e pár szó által szükén körvonalozott irányba van az Ügyvédi Egyletnek, mely hogy mihamarabb életelt adjon magáról, melegen óhatjuk!

A testületi föllépésben erő s tekintélyt van, ezt az erőt s tekintélyt nem mulassza el az Ügyvédi Egylet fölhasznál minden alkalommal, midőn a jog s igazság szent érdekeinek megóvásáról van szó.

Tevékenységi köre báresak a zombori kir. törvényszék területére szorítatik, — de ha ezen kis körben magának tiszteletet fog kivívni, ha el fog ismértetni életképes egyesületnek, — akkor igen-igen sokat használt már az igazságügynek s jogszolgáltatásnak.

Téves azon — némelyek által titkon sugdosott nézet, mintha ezen Ügyvédi Egylet hadilábba akarja helyezkedni a hatóságokkal szemben. Ezt ne tegye s nem fogja tenni soha, semmi körülmények között. A hatóságok te kintélyt esorbitanni annyí volna, mint az igazságügyet magát tiporni sárba, s éppen ennek ellenkezőjét tüzte maga elé az Ügyvédi Egylet, — éppén a jogszolgáltatás iránti bizalmat akarja fokozni a nagy közönségben, mit azzal fog elérni, — ha a hatóságoknak tiszteletet szerez.

Lépjén fel az Ügyvédi Egylet — ha kell — erőlyesen egyes hatósági közeig ellen, ha az föladatait nem teljesíti, ha az állásával visszaél, ha az hanyag s elbizakodott, de tegey azt ugy, hogy ezen föllépése inkább legyen megtisztelő a hatóság irányában, mintseem kihívó, mert a megadott tisztelet viszontiszteletre kötelez, s e mellett a cél is biztosabban elérhető.

Sajnálattal értesültünk arról, hogy a zombori kir. törvényszék területén vannak ügyvédek, kik ezen eszme

megtestesítését nem óhajták, kik ezen egylet tagjaul be nem iratkoztak, kik tehát saját legszentebb érdekeiknek is oppositót csinálnak.

Egyebet ne sajnálhatunk ezekről, mint hogy éppén sajátközönségünk adhatunk kifejezést a fölött, hogy még az ilyen életrevaló ideának is lehetnek ellenesei.

Pedig hát mi kifogásuk lehet ezen uraknak az egylet létesítése s megalakulása ellen.

Tán azt hiszik, hogy nem fogja célját elérni? — Mert — hogy van célja egy ily egyesületnek — reméljük — ök sem fogják tagadni.

Ez esetben is támogatni kellene ezen üdvös eszmet, mert ha a cél el nem érhető egyhamar, ez nem ok arra, hogy örökre ejtessék el, ellenkezőleg még nagyobb indok arra, hogy létesíttessék, mert egy elérhetetlennek látszó cél csakis egyesületi utton érhető el s ha nem is egyhamar, — de bizonyval idők multával.

Reméljük, hogy azok, kik még ma nem tagjai az egyletnek, mihamarabb be fognak abba iratkozni s e reményben, melyhez az egyesület felviragoztatását kötik, még egyszer üdvözöljük a zombori Ügyvédi Egyletet s kívánjuk, hogy nemes s nagyhasznu működéséhez adjon neki erőt amaz intellectuales erő, mely tagjait az igazságügy terére hívta, melylyel szent fogadalmukat Themis oltárára letettek!

Molnár Gyula.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

Grácz.

Virtler Karolytöl.

Grácz, a lajtántuli nyugdíjasok városa s valósgos Mekkája, hová sokan vonulnak vissza, hogy szép parkja s sétányainak árnyában az élet fáradsalmait kipihenjék.

Eme körülményből levonható mindjárt az a következtetés is, hogy Grácz oleó város is, dacára, hogy minden kigondolható kényelmet is nyújtani képes. Az ide visszahúzódó közös hadsergebli nyugdíjasok között magyarok is vannak, habár nem sokan, mert hát magában a hadsergebben sincs sok magyar tisz.

A város lakosainak száma, habár még nem is érte el a 100.000-ot, de abból 10.000 sem hiányzik egészen.

A szeszélyes folyású kis Mura kekes vizének mindkét partján terül el, a minden oldalról hegyköszorított város, melyet ha a közepén emelkedő, befásított várhegyről nézünk, ugy tűnik fel előtünk, mintha zöld koszoru óvezén azt s a Mura ezüstös fényü vizé volna a szallag, mely a zöld koszorúról folyik alá.

Grácz, nagykitérjedésű ritka szép parkjával, fasoraival és virágáival, nagyon emlékeztet Flórenszre, a virágok városára. Talán nem hibázik, ha azt is mondom:

Flórensz után lehet mindjárt Gráczot említeni. — Valamint a turista, mikor a lagunák városába megérkezik, legelőbb a szt. Márk campanilléjére meg fel s a magas toronyból, tájékoztatja magát az alatta ma-dártávtalban elterülő Velenezéről: hasonló képen helyesen eszelekkzik az, ki Gráczba érkezve, legelőször is 126 méterrel meg magasabban emelkedik s felmegy a Schlossbergre.

A csigalaku, rövidtől átmetszésekkel is ellátott utak sürű gesztenyéfi, utdahoz jó ernyől fognak használni fölg, s csak akkor fognak töled elmaradni, mikor a kilátás teljét akarod élvezni a csonka gula alakú hegy legfelső pontjain.

Boldogok a grációk, hogy ök annyí szép hajnalhasadását s annyí gyönyörű nap feláldozást láthatnak a várhegyről, melynek kettös plateauja soknak ad helyet az együtt élvezésre.

Korán mentem fel, s egyedül, hogy háborítatlan élvezhessem az alpesi szépség-ek teljét. A reg hüse kísért fel csupán, ez székséges volt, hogy élvezetem teljes legyen. Jól elhelyezett útmutató táblák mellett könnyen találtam fel az utat. Hol hajdan jámbor remeték csendje honolt, ott most turista léptek támasztanak zajt, mert a gráci várhegy lombkorított sziklásucán, a stajerek Rigije lett. Országú fövárosának szívübl emelkedett, hogy urajja az egész vidéket.

A kelő nap szerzte szökédeslő fényes sugarai, alig törték át a sürű sötét lombokat, bekalandozták a fészkek kis világát, hogy felkeltek a lég született művészeit, hogy utólérhetlen koncertben üdvözöljék a természet alkotóját, ki világító s élető napját felkelti a jókra s gonoszokra.

A tülevelűek megszorult harnacsőpjei megannyí gyémántnál is fényesebben tündökölték s a belőlük kisugárzó fénytütek, a szivárvány minden színével ékeskedve, föllumultak szépséges szivnygütesekkel, bármilyen drágakövek gyűteményét.

Lenéztem a lábaim alatt elterülő álmos városa, melynek utcaizáról az első tejes kosik zöreje hallatszott fel.

Milyen prózai mégis az élet. Kanállal kezdeni meg a napot!

Kezembem tartottam a „Steierische Wanderbücher“ egyik füzetét s olvastam belöle a mai napra rendelt evangéliumot.

Ismételve körül tekintettem, hisz ugyszólván csak sarkamon kellett megfordulnom, hogy körülöttem mindent láthassak. Egy jó ponton, nagy kólapra vésett vonalak iránya elveztet minden esűes, város, helység vagy vár-kastélyhoz, mely a várhegyről látszott, megemlítván a kólap, a tengerszin feletti magasságokat s az innét való távolságokat is. Sok szép ponton s magas csúson síklotta el a szem.

Az itteni ritka szelid madarak, mintha

csak örültek volna annak, hogy öket valaki körülről meghallgatja, énekenkben versenyezni látszottak maguk között.

Volt itt a chorusbán, tarka szivnygyűlekben: pacsirta, sárga és fekete rigó, tengelic, csiz, pintyöke, kék- és búbos czinke, dalabaj, veresbogyó, aranyalmu, poszta, czitrom-sármány, görbe madarorr, vasorru-magnító, hócsik, pírók, boeska selyemfarku, töviszurru gébics, házi- és kóffái-feeske, még kicsi örköszem is, a madarak mesebeli királyi, mely a kőszáli-sasnál is, esellel, magasabba repülni bírt, s. a. t. — ki is tudná elszámlálni valamennyit, hisz Gráczban vannak az éneklő — madarak otthon, szereti itt azokat minden ember s pajkos gyerek kapzsi kéze ellen, a város közönsége veszi oltalmába a kedves állatkat.

Jaj volna annak, ki az utolsó verebet is, csak bánati merészelné.

Fáradniok sem kell sokat a madárkának, elelni szerük uton, lépten-nyomon találnak nyitott kalitokat, vízzel s különféle elelni szerrel: oly szelidek is, hogy lábaik elött ugrándoznak, szinte vigyáznunk kell, nehogy valamelyikre reálépjünk. Egnémelyike bátrabbakra, kezöböl is szed magot.

Ha Flórensz a virágok városa, Grácz a madaroké. A déli oldalon láthatók még romjai a régi börtönöknek. Ezek egyike zárta el kivégeztetéséig Tattenbach Erasmus grótot,

A zombori Ügyvédi Egylet ünnepélyes megalakulása.

Ama szép eszme, melynek megtestesítése érdekében néhány hivattal harczosa a zombori jogszolgáltatásnak már 3 év óta buzgalkodik, f. hó 5-én öltött testet és alakot, midőn a Reitter Nándor ügyvéd előkelté alatt kiküldött bizottság az alapszabalytervezetet az e napi d. e. 10 órára összehívott alakuló közgyűlés elé terjesztette.

Ezen alakuló közgyűlésen részt vett egy a helyb. mint a zombori kir. törvényszék területéhez tartozó ügyvédek legnagyobb része.

Az alapszabályok megvitatása után az eddigi értekezlet elnöke Vujevich Zakár ügyvéd ki mondotta, hogy a zombori Ügyvédi Egylet megalakult, mely kijelentését a jelenlevők lelkes éljenekkel s ovatokkal kísérték.

Ezután Leovits Gedeon ügyvéd előkelté alatt megejtették a tisztujtás, melynek eredménye a következő:

Elnök: Vujevich Zakár.

Alélnök: Leovits Gedeon.

Titkár: Paul Kálmán.

Pénztárnok: dr. Bruck Ármin.

Választmányi tagok: dr. Schuller Simon, Vuits János, Perviz Sándor, Pocskai Sándor, Kék Lajos (Apátis) Seultihéy Edé (Hodszágh) Diener János (Küle).

Elnök elfoglvla székét hatásos beszédbe közönte meg a bizalmat, melyet tagtársai iránta tanusítanak, s fejtegetve az egylet hivatását s jövőjét, kijelölte egyszersmind azon irányt, melyen haladni kell, hogy azt betöltsék, s céljainak elérhetését megközelítse.

A szép beszédet a tagok lelkes éljené követék, mely után az alakuló közgyűlés bezártnak nyilvánították. A megalakulás ezen ürvendeties ténnyét megünneplendő az „Elfűant” szálló éttermében díszes banquette is tartották, melynek lelkes hangulatáról tudostónk a következőkben értesít.

Az első pohár-köszöntő Seultihéy Edé mondotta szíve szavakban esetelc az Ügyvédi Egylet jövőjét, annak felvirágzására úrni poharát, utána dr. Schuller Simon az ügyvédi kart köszöntő föl, Vuits János pedig az egyet-

értésre ma-lyve poharát annak üdvös voltát fejtegette. Dr. Bruck Ármin a jelenlegi igazságszügyi politika bukasára úrnt poharát, majd ismét Seultihéy Edé az előkér, Heunberger Sándor a vidéki kártársakra, Kék Lajos az egyes köztivőzeire, a tiszi karra pedig az elnök Vujevich Zakár. Leghatásosabb fölköszöntőt mondotta Virter Károly helyb. ügyvéd, melyet jólnek látunk egész terjedelmében itt reprodukáln.

Virter Károly így kezdé: +osztját.

Tisztelt kar társaság!

Nem vélek feleslegesen cselekedni, ha az előbb kifejtett eszmékhez, és is, egyet fűzök, s az itt elhangzott jó kívánásokhoz, egy újbat is csatolok még.

Éltem ugyanis — poháremelésül — egyletünk, mint társaséletünk új tényezőjét.

Habár közöttünk, eddig sem növesztöttünk vizslyát, — egyenlőség magya, de válljuk meg: a barátság fija sem lombosodott tereblyesre közöztünk, s a helyet hogy ezt állapulti volna s ennek árnyaban többször összejöztünk volna, kiki inkább magának élt s egymagaban tönődött el: mint került napjainkban lomtárba az a kapocs, melynek az lett volna rendeltetése, hogy beaúnákk minél jobban össztartson.

Hogy hasonlatomst a természetből vegyem, hiányzott nekünk az, a mi méheknek a kas, de most, hogy van már egyletünk, ebben lesz majd nekünk jó taliközök, hol kieserüljünk gondolatainkat s leszünk egymás iránt közlekenyek.

Mert uraim! kártársak! senki sem is merhesi jobban az életet, mint mi, kik az emberiség új-bajaital foglalkozunk s akkor, midőn családok bajai, sora tarulnak fel életünk, tapasztalásból kell tudnunk, az életben: mi a való, mi az alfény, mi az igazság, mi a hazugság.

És mindent annál jobban fogjuk tudni, ha közöledünk egymáshoz, társulunk.

Az egyleti életből kifolyó társulásnak' nem-e egy szép nyilvánulása, mostani együtt-lejtünk is, mikor poharak vig csengésével söröngyözünk meg egymásnak, hogy tiszteljük becsüljük és szeretjük egymást.

Mai társulásunkban, zálogát látom jövődöbel nagyobb barátságunknak.

Mustármag az még csak, melyet ma elvetettünk, de hiszem, tereblyes favá fog az majdan nőni, s ha akkora lesz, hogy — az irás szerint — a lég madarai fognak ági közt meghűződni, felkeresik akkor ezt a megpihentető árnyékot azok is majd, kik ma távol tartják magukat, s útletni lát nem jöttek el.

Egy-éztendő nem Nagy idő, de elég arra, hogy sok változék meg körülöttünk. Azok a virág-fák, melyek illatot lehelnek most asztalunk mellett, hogy a légkört tisztítsák, melyben mozognak, nem lesznek már: sok fog körülöttünk megváltozni, talán magunk is a természet rendje szerint átváltozni; de mindig szép egy jelenet fog maradni az, mikor egyletünk megalakítottuk, hogy időről-időre összehozzon bennünket és azokat is, kik utánunk jönni fognak.

A barátság nemesis, a nemesség becsülést szül.

Emelem azért e baráti körben poharamat, éltem egyletünket, mint pangó társaséletünk új rugóját s megvalósító tényezőjét.

Ezzel a misszióval, kívánom virágözök soká egyletünk és éljen!

A rendjel.*)

Ísmét egy alsipaut tüntetett ki a kormány a vaskoronarend harmadosztályu keresztjelét. Rendjeles alsipainak száma tehát ismét szaporodott.

Magyar rend szoros értelemben vége nincs. Volt egy valamikor ötszáz év előtt, de a századok folyamán s azok vilharai közt elévült már az s a kormányzóknak nem jut eszükbe — nem is szükséges — azt föllevenitni. Nem magyar rend

* Az „Egyéztetés” vezérüknek foglalkozna Schmauss Andre megyei alsipáunknak rendjébe való kitüntetésé alkalmából E vezérükket aktuális helyi jelölénél fogva mi is egész terjedelmében at- vesszük.

valósággal a Szent-István-rend se. Száz-husz év előtt—Mária Terézia alapítá, magyar hiveinek akart kedvezni vele, a rend irodájának adminisztrációja magyarokra van bízva, korlátozta és főpajpa magyar közjogi méltóság volna s mindamelllet ez se magyar rend. Az osztrák császár csak egy adományozza, mint a magyar király, az osztrák kormány csak egy rendelkezik fölötté, mint a magyar s Magyarország ellenségeinek csak egy adományozták, mint a magyar hazafinak Pániuin város generális, a ki 1849-ben fölötté vezetett vörösaunkat, csak úgy megkaptá, mint Jókai Mór és Schwarzenberg herceg, a ki nemzeti hőseink véreben gázolt, csak úgy ki lön tüntetve vele, mint példaul Arany János.

Tehát magyar rendjel, melyet csupán a magyar király adhatna magyar hazafi érdemekért, vagy országunk érdekében szerzett érdemekért: ilyen rendj-1 nem létez k. Lehet mondani, hogy minden rend, mely nálunk divatos, kizárólag osztrák rend, sőt még a Szent-István-rend is legfőlebb csak közsrend s nem magyar.

Mi az értelme, mi a jogosultsága a rendjelekkel való kitüntetésnek? E kérdésre megfelelnek a rendek alapszabályai s meglel minden állam gyakorlata.

A mely ország érdekében vagy annak polgára vagy idegen államnak polgára érdemet szerz: amaz ország rendj vel kitüntethető s rend szerint kitüntették az, a ki szerzte az érdemet. Azok a mi jóraváló honfitársaink tehát, a kik úgy örölnek a vaskorona, Lipót, Ferencz József stb. rendek keresztjének, csillagának és szalagjainak, vegyk tudomásul, hogy ezeket szoros értelemben vért csak osztrák érdemek elomozdításáért sikerült megnyerniök. S a gyakorlat valósággal így értelmet adott a Szent-István-rendnek is. Kossuth és Deák nem bírtá ezt, hanem Schmerling és Rechberg tündökölnek vele.

Tölözni nem akarunk, nem természetünk. Tudjuk, hogy újabb időben tisztán magyar hazafias érdemekért is adományoztatott, igaz hogy ezért nagyon kevés esetben, a Szent-István-rend sőt egyéb osztrák rend is. De mi azt kérdezzük: mi szükség magyar embernek magyar hazafi érdemekért osztrák rend adni? S ha már szükség, hogy ily kitüntetés is legyen a világon, miért nem instituálnak tisztán magyar rendet tisztán Magyarországról szerzett érdemek megjutalmazására? Vagy legalább a Szent-István-rendet mért nem kezelik tényleg ekkent?

Csodálatosan romboló hatása van a Tisza kormányának ebben is. Egész ezredév történetünkben nincs korszak, melyben a rendek, czimek, rangok, kitüntetések, magyar nemességék, osztrák kamarasságok s egyéb udvari titulaturák és fejedelmi elismerések oly pazurul osztogattak volna, mint a mióta a víz alközépi „puritán” Tisza Kálmán vezeti Magyarországot kormányzati ügyeit. A közszellem megrottását e téren is oly kiváló figyelemmel folytatja, mint a parlamentarizmus, a hivatalvádaszt s a korrupciózión téréu.

A rendjelnek se adományozása, se óhajtatása ömágában nem korrupció. A kérdés az, kinek s miért adják azt. Ha már monarchiák államban élünk, s ha a monarchiák még mindig súlyt tekintenek a címzetés és czifrasságbi kitüntetéses ürességeire: hat isten neki, legyen nálunk is addig a meddig a hivaikodók és gyének számará

Azonban az ordok után való esengés mégis a nemzeti jellem szomorú változását mutatja. Sarkantyú, szinör, külső díszelgés ünnepnapokon tetszett a magyarnak, de udvari kitüntetésüket hajhászni nem szokta meg. S kival azt a megyei tisztviselő, az az alsipán, ki holmi Lipót-vagy Ferencz József-rendi kiske-reszket után futkász, a világ csuflja lett volna régebben azonnal.

Tizenkét év előtt Szlávny miniszter-elnökél a világ minden civilizált államból, egy csomó kiváló férfiú vel együtt, ugyanannyi magyarral* egy estélyen. Az idegenek ragyogtak a rendjelek sokaságától és csodálkozva neztek a magyarok rendjel nélküli egyszerű fekete ruháját. De midőn megértették, hogy a magyar eam löt fut az ordo után, s arra nem fektet semmi súlyt, hanem közügyek terén szerzett érdemekért elég neki érzetese s honfitársai elismerése: hát akkor a rendjeles idegenek magas tisztelettel öszintén nyilatkoztak a magyar jellem tisztasága fölötté. Pedig hát Szlávny korában se voltunk már e tekintetben makula nélkül valók.

De hol vagyunk most már a Tisza-kormányzat tiz estélyi gyakorlata után? Hova jutottunk oly aránylag nagyon is rövid idő alatt? Az alsipanak már ezednek az ordok után, maholnap kezdékzenek utánuk a szolgabírák, községi jegyzők és fálusi előjárók, s ha a Tisza-kormányzat sokáig tart, eljutnák a nemzeti jellem megromlásának oly fokáig, melyet hiphetetlen tartottunk volna csak tiz év előtt is.

Nagyon itt az idő, megállam már a lejtőn, sőt visszafordulni s a nemzeti jellemet ősi tisztaságába és szilárdágába visszaállitani.

H i r e k.

A helyb. ügyvezett „korzó,” hol ténzék tartatnak s hol a községny nagy előszerelettel szokott sétálgatni, bizony nem a legkémlembesebb odeurt terjeszti, — s csodáljuk, hogy a rendorkapitányaság még eddig nem intézkedett ezen észrevétel mellett levő árok kitisztítása felöl.

Parber-kalamitásokról teszünk pan- szót a községny köréből lapunk szerkesztőségénél. Nevezetesen a helyb. apát-plébános ur halál-ölzösi esetenél valóságos pressióvel hajtja be a parberi tartozásokat. Veleményünk szerint ezen tartozások — a mennyiben fennallanak — közigazgatási ütem, nem pedig morális pressióval hajtandók be.

Militics Szvetozár elméletettségé miatt az ügyveki kir. törvényszék által gondnok-ág alá helyezettven, gondnokul Dimitrijevics György n. becsekerei ügyvéd rendeltetett ki hivatalból.

Báró Edelsheim Gyula Magyarország katonai főparancsnoka f. hó 11-én szombaton Zomborba érkezik.

Az olvasókörnek kuglisportot kedvelő tagjai e hó 4-én általános kongresszus tartottak. Esti 9 órákor banquettet rendeztek mely kedélyesség s vidamság általános jó kedv dolgában nagyon sikerültnék mondható. Hogy tolaszoz sem hiányoztak magától termé szetes. Városi Titvadar, Sándor Béla, majt ismét Sándor Béla végül Gertinger Iral emelt poharat Sándor Béla ó méltóságára, a kor veteran tagjaira, Tárcazi Móra s Várssy Tivadarra. Vacsora után kezdetét vette a kugli verseny, melyen részt vettek egy az idősb, mint ifjabb tagjai is a körnek. A nyertesek között különféle bohóságok, mint pályadíjak osztattak szét.

Egynémely hízi ur botrányosan elhagyolja bér-házában levő árnyékszékét, melyek a nyári hőségben a miazma-terjesztést mozdítják elő. Sem a desinfekció, sem a tisztálttás irant rendőrökön nem tanusit elegendő éberséget.

A földm. ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minster helybenhagyta, hogy Kovács Antal nebeszeti vándor tanító, kinek működési köre Bács-megyére is kiterjed Buziást választhassa lakóhelyül.

Bíboros érsekek dr. Haynald Lajos 1000 forint küldött az erdélyi Magyaroköz-művelődési egyletnek.

A szabadkai kir. törvényszék Magyar Gyula zenai lapszerkesztő és Braun Soma bírósági végrehajtót hat-hat heti államfogházra ítélt bírójátságáért.

Dr. Wisinger Karoly volt ügyveki kórház orvos f. hó 4-én 55 éves korában elhunyt.

dötte a meghívókat a megállapított ügy-és napirenddel együtt és ha városunk kereskedői ek valamelyike tévedésből nem kapott volna meghívót és ilyenre igényt tart, forduljon egész bizalommal a végrehajtó bizottsághoz (Budapest, Gizellatér 2) vagy a Magyar Kereskedő Lapjához (Budapest, Fürdőutca 4) Itt közülük különben az országos értekezlet valóban nagy érdekű napirendjét:

1. Kereskedő ifjak országos értekezlete. Előadó: Kende Zsigmond, a „Magyar Kereskedő Lapja” szerkesztője.

2. Vasárnapi munkaszünet. Előadó: Wollák Soma, a Wollak és Berkovics cég beltagja.

3. Kereskedelmi szakoktatás. Előadó: Hubenay József kereskedő, több kereskedelmi társulat alelnöke és a Magyar Kereskedő Lapja lapvezére.

4. Kereskedők nyugdíj-intézete. Előadó: Benkő Gyula, a Tetty és társa könyvkereskedő cég beltagja.

5. Kereskedelmi takaréki- és hitel-szövetkezet. Előadó: Dr. Herich Károly, miniszteri osztálytanácsos, a budapesti kereskedő ifjak társulatának elnöke.

Ezenkívül fognak még különböző előadásokat tartani kereskedelmi szakkérdésekről.

Ily program mellett feleslegesnek tartjuk külön buzdítani kereskedőinket az országos értekezleten való tömeges megjelenésre és megvagyunk győződve, hogy a magyar kereskedő ifjuság első országos értekezletének erkölcsi sikere a nagy részvétel által biztosítva lesz.

NOVELLATÁR.

Isten uja.

(Elbeszélés)
Írta: More patrió

„Ma reggel, mikor az ablakot kinyitottam, egyszerre csak a szobába röpült, tudom, éjjel tették oda és mikor kinyitottam az ablakot a szél befújta. — A gazemberek, a zsványok — Mit vétettem én nekik, hogy én rám faj a foguk?”

„Soha se mérgeledjék azon olyan nagyon, — vága szavába a kereskedő — lehet, hogy ők küldték de lehet, hogy csak az irigyek tették. — Az embernek — folytatá kis szünet mulva — mindenesetre jó előrelátónak lenni. Szedje össze, a mi értékes holmija van, rejtsd el azon éjjelre valami biztos helyre: unaga pedig nejevel együtt vegyen arra egyik vendégülben szállást.”

„Ügy is tesztek! Köszönöm!”
Kezet fogtak és mindegyik folytatta útját.

Vékás haza ment és egyenesen az udvar déli lejtője felé irányzá lépteit.

Az udvaron zöld fű, egy félig kidült kutagás és alább egy odvas, itt-ott még zöldelő fűzfa képeztek a kertet.

Valamikor talán a kutagás egyenesen és szilárdan is állt a földben, a mikor persze csiga és ostor is lehettek rajta, sőt egy tisztá vizű kút is előtte; de ma már a kut helyen egy kis szemetes gödör tündöklék, az ostort és csigát pedig teljesen felemészttette az idő vas foga.

Az a vén odvas fűzfa is már csak erőltetve él és hajt egy-egy kis zöld lattyyú galyat, hogy a nap égető hevében ismét, leperesz-lődjék. Aljában már teljesen kirágtá a szű, egy jó lókés bizonyosan földre teritendé, csoda is, hogy még áll.

Vékás a leirt fűzfához lépett. Hosszú szentes kezét fölemelte, kabátujját felgyűrte és az odúba nyúlt. A vén növény ingott és erősen porzott.

Vékás erre valamit morgott és a ház felé lépdelt.

Másnap szombat volt, a nap már kora hajnalban erősen süttött.

„Esők lesz, — mondák az élteőbb emberek — a nap igen éget.”

Van valami az öregeknek ilyenmű jóslataiban; azóta is már sokszor tapasztaltam a közmondás igazságát: „Korán jött vendég nem szokott sokáig maradni.”

Ebéd után csakugyan erősen gyülekeztek a felhők.

A prater a város és Henész között fekszik, sokkal közelebb Henészhez, mint Atáidhoz; a kis város lakói mégis sajátjuknak tekintik e kis erdőt és igyekeznek is ünnepeken benne szórakozást találni.

Ma azonban senkit se látunk a Rinya partján a prater felé sétálni, talán mindenkinek előérzete volt a közeledő zivatarról.

Valóban délről a Dráva felől gyenge moraj volt hallható és a felhők rohamos tömörülése borzasztó zivatarral fenyegettek.

— Eh, — gondolám magamban — egy futó zápor lesz — esernyőmet hónom alá vágsa, elindultam.

Alig értem ki azonban a városból, máris érezni kezdtem, hogy meggondolatlanul cselekedtem. Egy hideg szél kerekedett fel, mely minden porcikámat átjárta.

Lépésimmet meggyorítottam és kétszeres erővel igyekeztem a zivatart kitérőse előtt — Henészbe.

Mon-djam-e, ne mondjam-e? — Az olvasó már ugy is kitalálhatta, hogy biz' én nem is a praterbe indultam, hanem — Etelkához!

Igen ő hozza!

Bármit csináljak — ésvárjath a dolgót, már csak bevallom — hisz ma már csak emlékei vannak a boldog időknek, elmúltak, mint a buborék: ifjúkori szerelmem — boldogság volt: szerelmes voltam Etelkába.

Erosen kiizzadva, fáradtan értem Mézesekhez.

„Szt Isten — kiáltának azok elsözünyködve — ilyen időben elhagyni a házat!”
„Valóságos Isten-kísértés! — tevő hozzá Mézes.

Csak ekkor tértem magamhoz, nem is volt csoda: Etelka első szerelmem volt. És tudjátok-e, mit tesz az, ha egy 18 éves ifjuak első szerelme van?

Eh, nem értitek ti azt!

Akkor ő nem lát, nem hall, nem gondolkodik, nem éhez, nem szomjazik, csak eped, vágyódik, sóhaj, érzeleg, szédalog, tervez, álmозodik örökkévalóságról, szerelemről, boldogságról.

Ilyen voltam akkor én is, ma már fölébredtem, kiabrándultam és látom, hogy minden mulandó.

A villámok ott kint egymást érték; véres czik-czakkos utakon nyitáltak végig a sötét égen, megvilágítva a tájat, melyet mintegy végtöréssel latszottak fenyegetni. Utanuk apró szünetekben meg-megdőrent az ég, mintha egy vágással, egy csattanással szeretne véget vetni a romlott emberiségnek, de aztán lassan, dörgöve haladt tovább míg elhalo hangon a messze távolsgaban örökro elénült.

Mindnyajan meg voltunk hatva. Etelka mellém állt, de láttam, hogy fel pedig csak igazan ő neki nem volt oka a félelemre. Kezeiket imára kulcsolta és ze és imádkozott sokáig némán, míg halvány ajkai, mik mákor oly pirosak voltak, mint a szakasztott eper, meghatottan remegtek; ő imádkozott a jó lélek — mindnyájunkért.

És Isten meghallgatta imáját. Kinek imája hatna is jobban a mindenhatóhoz, mint egy ilyen jötevő, ártatlan anyaga?

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos:

MOLNÁR GYULA.

Hirdetmény.

Vagyonbukott Theodorovits Constantin zombori bej. kereskedő csödtömegéhez tartozó s üzleti felszerelvényekkel együtt 12991 frt 60 kr. becsértékű dívat, pipere, rövidáru, norinbergi czikkék és felhőnműekből álló áruaktár a csödtömegválasztmány f. évi július hó 6-án kelt határozata folytán írásbeli ajánlati verseny útján a következő feltételek mellett adatik el.

Az írásbeli zárt ajánlatok f. évi július hó 31-ének delután 5-ig alulírott dr. Bruck Ármin tömeggondnoknál nyújtandók be, illetve hozzá küldendők

Az ajánlattevő tartozik bánátpénz fejében az ajánlathoz 800 frtot készpénzben vagy ovadékképes s a tőzsdéi árfolyam szerinti értékben számítható érték-papirokban csatolni.

Az ajánlatok f. évi augusztus hó 1-én d. e. 10 órákor fognak alulírott tömeggondnok ügyvédi irodájában felbontatni.

A legtöbbet ígéro a megvett üzlet tulajdonába és birtokába, a mennyiben a becsárhöz képest aránytalanul csekély ígérét nem tétetett, az ajánlati eladásnak a választmány részéről történendő jóváhagyása után lép, mely jóváhagyás írásbeli kézbesítésétől számított 8 nap alatt köteles a legtöbbet ígéro az egész vételárat a tömeggondnok kezéhez készpénzben lefizetni s ennek megtörténte után az áruaktárt azonnal átvenni, mely napot annak haszná, veszélye és kára őt illeti.

A mennyiben a vevő az ajánlati feltételeknek pontosan eleget nem tenne, a bánátpénznek elvesztése mellett újabb ajánlati tárgyalás fog az ő kárára és veszélyére kitézteni.

Úgy a leltár mint az áruaktár a szokott irodai órákban alulírott tömeggondnok közbenjötté mellett bármikor megtekinthető.

Dr. Bruck Ármin,
mint vagyonbukott Theodorovits Constantin csödtömeggondnok.

Eladó cséplő.

Egy teljesen jó karban lévő 4 kereken szállitható 3—1

6 fogatú járgány cséplővel

olcsón eladó.

Tudakozódhatni Szemző Gyulánál Zomborban.

Cselyuszká Antal-né

uri és női czlpezés

Zomborban „Szent Háromság” téren
Tarczay-féle házban

elvállal vidéki vagy helybeli
mindennemű

férfi-, női- s gyermekcipő

megrendeléseket beküldött mérték szerint pontosan és gyorsan.

Tudatja a n. é. közönséggel, hogy raktárát tetemesen megnagyobbította és minden minőségben a legolcsóbb árak mellett szolgálg tisztelt vevőinek.

10—8

Czipőjavítások is elvállaltatnak.

20—14

KRONDORFI

Savanyu-Kút

„STEFANIA

Koronaherczagnő
forrás.

Triest: 1882
arany érem.

Szénsavdús természetes, alkalikus asztali viz, egyuttal gyógyviz a gyomor-szervekről, légzés- és hólyagbántalmaknál. — A krondorfi tekintélyes orvosainak vegyelemzése szerint minőségileg első rangot foglal el az ausztr. alkalikus savanyuvizek közt.

Kutvállalat Krondorfban Karisbad mellett.

Raktár Zomborban; Weidinger S. és Zs. és Falcione Gusztáv urak kereskedéseiben.

Minden ásványvízkereskedésben és restaurációban készletben van.